

„Съединението прави силата“

„Съединението прави силата“ е не само националният девиз на нашата родина, но и думи, каращи ни да мислим за обединението на хората, за това как да си помагаме взаимно. Ние сме способни да постигнем непостижимото като се трудим заедно. Ние ставаме по-силни, по-умни. Но преди това трябва да се доверяваме един другиму и да си помагаме в беда или в сложна ситуация. Съществуват много легенди и могат да се покажат много примери от българската история, които доказват силата на съединението. Една от тях е легендата за хан Кубрат. Преди смъртта си, той повикал синовете си и им казал да счупят няколко пръчки една по една. Те го направили много лесно. След това им рекъл да завържат в сноп няколко пръчки и пак да ги счупят, но този път не успели. Но за да се извърши съединение, е необходим и силен дух. Българският народ е успял да се обедини и да се освободи от османско владичество. Априлското въстание успява да привлече вниманието на Великите сили, което е довело до освобождението ни. Няколко месеца след това се подписва Берлинският мирен договор, който разделя отечеството ни на Княжество България и Източна Румелия. Родината ни отново е в криза. Българите не се предават и успяват да съединят двете части само след

няколко години. Създава се една обща държава, наречена България. Могат да се дадат още много примери от историята на България. Съединението не прави силата само при воденето на военни действия, при решаването на политически проблеми, но и в обществото, между самите нас.

Още от раждането си, ние се нуждаем от помощ, от някого, който ще ни предпазва, напътства, който ще ни докаже, че не сме сами. Точно нашите родители стоят до рамото ни може би през целия ни живот. Когато сме още малки деца, те ни възпитават, грижат се за нас, дават ни съвети за бъдещето ни, защитават ни, обичат ни. Всеки трябва да има поне един човек, който ще му даде тези неща, ще му протегне ръка за помощ и ласка. Всеки се нуждае от семейство или от много тесен кръг хора близо до него. Трябва да съществува между обществото и децата, лишени от родителска грижа, за да нямат лоша съдба. Трябва да им помагаме да изпълнят мечтите си.

Но ние също се нуждаем от това, да научим много нови неща по времето на нашия живот. За това пък много ни помага училището. То не само ни учи да пишем, четем и решаваме задачи, но и това как е възникнала Земята, научаваме историята на държавите, изследваме природата и новите технологии. Също така много информация получаваме от книгите, научната литература и Интернет. Но най-важна роля имат нашите учители. Те ни помагат да разберем, осмислим и запомним по-лесно учебния материал, като ни го обясняват по интересен начин. Връзката между учителя и ученика е един много добър пример за това, как съединението прави силата. Учителите ни помагат не само в това да научим новия учебен материал, но и ни възпитават, даряват ни с много обич. Подкрепят ни, когато участваме в състезания, конкурси, концерти и много други наши изяви. Често ни дават идеи и съвети как най-добре и най-лесно да изпълним задачата си. Показват ни как да из-

ползваме наученото от нас в живота, за да ни е по-лесно да достигнем нашите цели и мечти.

Но в училище могат да се съединят и учениците. Те си помагат взаимно в училищните изяви, преодоляват заедно трудностите с неуспелите в учебния процес ученици, със загриженост и щастливо лице са до ученици със специални образователни потребности. Когато всеки има различни идеи как да изпълни задачата, да се търси пътят на успеха, могат да се получат интересни резултати. Когато учениците се обединят с учителите, могат да се създадат уникални проекти и да постигнат непостижимото заедно.

Хората са си помагали през цялата история на човечеството, трябва да продължат да правят това през целия си живот, за да им бъде по-лесно да изпълнят мечтите си. Съединението между тях ги прави не само по-силни, но и ги сближава. Съществува злоба и завист между някои хора, но преодолеят ли тези лоши чувства, ще намерят приятелството, обичта и ще бъдат способни да се обединят и по този начин да си помагат взаимно.

„С обединението на усилията растат и малките дела.“

Георги Георгиев

Георги Стоянов Георгиев е ученик от 10 клас в БСОУ „Д-р Петър Берон“, гр. Прага, Чешка република. За неговото участие в конкурса допринася г-жа Марияна Димитрова, учителка в българското училище. Тя му предлага темата за есето и той я приема с желание. „Първоначално темата „Съединението прави силата“ веднага ме насочи към историята на България“, казва Георги, „но в процеса на писане на есето ме накара да се замисля върху човешките взаимоотношения, които в съвременното общество трябва да се развиват в по-добра посока. Затова в есето призовавам към взаимопомощ между хората.“